

[Hauch.]

hverv Eksempel paa, at man borttager Raastofferne fra Bedrifterne og udnytter dem til Fordel for Samfundet. Det er det, der sker her. Naar den højtærede Landbrugsminister vil sammenligne det med Fastsættelse af Maksimalpriser, har det heller ingen Steder hjemme af en anden Grund, for hvis man paalægger en eller anden Vare Maksimalpris, kan de paagældende da lade være at producere til den Pris, ikke sandt? Ministeriet kan da ikke tvinge dem til at producere til en Pris, som ligger under den Pris, de selv finder økonomisk forsvarlig. Men med Landmændene er det ganske anderledes. De kan ikke standse deres Virksomhed. De kan ikke lægge denne Virksomhed om. De kan ikke forandre det Forhold her. Derfor er der den store Forskel paa alle andre Erhverv og Landbruget, som jeg her har peget paa. Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne herom, fordi det forekommer mig ganske klart og ligetil, hvordan Forholdet er. At jeg ikke er enig med Landbrugsministeren, maa jeg beklage, men det undrer mig i og for sig, at en Mand, der ræsonnerer saa logisk og forstandigt, som den højtærede Landbrugsminister i Almindelighed gør, ikke kan se, at der her er en Brist i Logikken.

Krarup: Da det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen før havde Ordet, kom han med en Udtalelse om Henvendelsen fra Tolvmandsforeningerne til Rigsdagen og udtalte sig efter min Mening noget flot om denne Henvendelse, hvori Foreningerne gav Udtryk for deres Skøn om den kommende Kornlovs Kornpriser. Jeg vil dertil sige, at jeg tror alligevel, den Henvendelse har gjort sin Nytte. Jeg tror, den har gjort det paa den Maade, at den banede Vej for en Tilnærmelse mellem den højtærede Landbrugsministers Skøn om Kornpriserne og den Opfattelse, som var kommet til Orde i Henvendelsen fra de danske Landboforeninger, og som Partiet Venstre havde gjort sig til Talsmand for her i Rigsdagen. Jeg tror netop, at denne Henvendelse fra Tolvmandsforeningerne har gjort sin Nytte ved at støtte Partiet Venstres Skøn om Kornpriserne, og derfor var den ikke overflødig, men tværtimod til Nytte.

Formanden: Jeg skal henstille, at man nu nøjes med korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Johansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Krarup, at jeg ikke finder, at den Skrivelse ligefrem kun var Udtryk for et Skøn, i hvert Fald ikke i dette Ords lidt mildere Betydning, men naar det ærede Medlem nu meddeler, at Tolvmandsforeningernes Henvendelse var kommet for at støtte Venstre eller stive Venstre af i dets Bestræbelser, saa forstaar jeg jo godt, at Tolvmandsforeningernes Næstformand i Folketinget ikke stod bag ved den.

Til Slut vil jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Hauch, der vilde give mig pædagogisk Vejledning, at jeg tager selvfølgelig gerne ved Lære. Jeg er ikke saa gammel, at jeg ikke kan gøre det, naar en Mand, der er ældre og har større Erfaring, giver mig Vejledning. Men jeg har i hvert Fald lært een Ting, som alligevel underbygger min Betragtning, og det er, at siger man det ærligt som Landmand, naar en Ting er god, saa bliver man ogsaa hørt bedre i andre Lag, naar man siger, det er daarligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wittrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Wittrup: Det ærede Medlem Hr. Hauch sagde, at Landbrugserhvervet er saadan noget særligt, at Landbruget maa aflevere Korn under den Pris, som det kunde opnaa paa det frie Marked. Ja, det er rigtigt nok. Men der er andre, der under disse Forhold har været ude for noget lignende. Se, Arbejderne fik deres Lønforhøjelse efter Pristallet. Ja, det gjorde de, de fik Pengene. Men hvad fik de for Pengene? De fik Mælk, de fik Fløde. Hvad var det for noget? Det var ikke det, vi plejede at faa for vore Penge. Der var en Vareforringelse af meget betydeligt Omfang. Gik Arbejdstøjet i Stykker og man skulde have noget nyt i Aarene under Krigen, hvad fik man saa? Til en svimlende høj Pris kunde man faa et Par Bukser eller en Jakke af Papir, der kunde vare 8—14 Dage, men de var lige saa dyre eller dyrere end det gode Tøj, man tidligere kunde faa. Ja, bevares, vi fik Lønforhøjelse, men hvad kunde vi faa for denne Forhøjelse? Der var sandelig andre end Landmændene, der maatte aflevere af Livets Goder. Derfor kan det ikke nytte noget at sige, at det er noget ganske særligt for Landmændene. De har ganske vist afleveret til under den Pris, de ellers kunde faa, men Landbruget var ikke, i hvert Fald for Fødemidlernes Vedkommende, ude for den Vareforringelse, som andre var.

Jeg skal ikke komme dybere ind i